చేస్తారు. ఆయన యొక్క వైభవం చూడండి. ఆయన మాటలో, చేతలో, దైనందిన జీవితంలో, ఆయన ప్రవర్తనలో ఎక్కడా వ్యక్తిత్వం కనబడదు. నాకు మీరు జ్ఞానమును ప్రసాదించాలి అని ఒక భక్తుడు భగవాన్‌ను అడిగితే నేను నీకు జ్ఞానమును ఇస్తాను అని ఆయన చెప్పలేదు. ఏ ఈశ్వరుని అనుగ్రహం వలన నాకు జ్ఞానం కలిగిందో ఆఈశ్వరుని అనుగ్రహం వలననే నీకూ జ్ఞానం కలుగుతుంది అని చెప్పారు. వాడు రమణ మహర్షి. దీనిని బట్టి ఆయన ఏ అంతస్తులో ఉన్నాడో చూడండి. ఇలా విభూతి తెప్పించాము రోగము తగ్గిపోయింది అంటే అది జ్ఞానం కాదు. మాకు కడుపులో నొప్పి వచ్చింది మిమ్మల్ని చూసిన తరువాత తగ్గింది అంటే అది జ్ఞానమా ?తగ్గిపోతే తగ్గిపోవచ్చును. అది వేరే విషయం. అది జ్ఞానమా?

(పాలకొల్లులో శ్రీనాన్నగారి ప్రవచనము, 19-1-97)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

భగవంతునికి కాలము, దూరము లేదు. కాలము, దూరము మనస్సుకు సంబంధించినవి. భగవంతుడు లేని చోటు అంటూ లేదు. ఆయన అన్ని కాలాల్లో ఉన్నాడు, అంతటా నిండి ఉన్నాడు. ఆయన జ్ఞానపూర్ణుడు, శాంతిపూర్ణుడు, మహాగురువు. భగవంతుని పట్ల ప్రేమ కలిగి ఉండి, భక్తి కలిగి ఉండి ఆయనను ఆరాధించగా, ఆరాధించగా మనం చేసిన పూజలకు, జపాలకు, ధ్యానాలకు స్పందించి ఆకారం లేని దేవుడు మనకోసం ఒక ఆకారం ధరించి గురురూపంలో వచ్చి జ్ఞానాన్ని బోధిస్తాడు. దేవుడు ఎక్కడో ఉన్నాడు అనుకొంటున్నావు కాని నేను నీ హృదయంలోనే ఉన్నాను అని ఆయన మనకు బోధిస్తాడు. మన హృదయంలో ఉన్న భగవంతుడు మనకు తెలియకపోవటానికి కారణం మన అజ్ఞానం. ఆత్మజ్ఞానమును బోధించి అజ్ఞానమును నశింపచేయటానికే ఈశ్వరుడు గురురూపంలో వస్తాడు. మంచిగుణాలతో ఉండు, మంచి చేయి అని గీతలో కృష్ణుడు చెప్పాడు. మంచితనం గమ్యం కాదు. కాని మంచితనం గమ్యం చేరటానికి సహకరిస్తుంది. మంచి పనులు చేయటం వలన జీవుడు హృదయాభిముఖంగా ప్రయాణం చేసి హృదయంలో కరిగి పోతాడు. జీవుడు ఎప్పుడైతే హృదయంలో కరిగిపోయాడో అక్కడ ఉన్న ఈశ్వరుడే నీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతాడు. అప్పుడు దేహం ఉన్నా, లేకపోయినా మనం ముగింపు లేని సుఖాన్ని, శాశ్వతమైన శాంతిని పొందుతాము.

భగవంతుని తెలుసుకోవాలి అని మనం అనుకొంటున్నాము. కానీ చిన్న కష్టం వస్తే మనం తట్టుకోలేము. ఎవరైనా మిమ్మల్ని పొగిడితే పట్టుకోలేము, పొంగిపోతారు. ఎవరైనా విమర్శిస్తే కృంగిపోతారు. ఇటువంటి స్వల్ప మనస్కులకు, బలహీనులకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. ఉన్నది ఒకటే అనుభవం. దేనికైతే చావు, పుట్టుకలు లేవో దానిని ఎవడైతే అనుభవం లోనికి తెచ్చుకున్నాడో అదే నిజమైన అనుభవం. అదే నిత్యమైన అనుభవం. అదే ఆత్మానుభవం. మిగిలిన అనుభవాలు అన్నీ మనస్సుకు పరిమితమైనవి. నీమనస్సు ఎంత నిజమో ఆ అనుభవాలు కూడా అంతే నిజం. జ్ఞానమును సంపాదించుకొంటే గాని అజ్ఞానము నశించదు. అజ్ఞానము అనే చీకటి నుండి బయటకు తీసుకొనివచ్చి వెలుగును చూపించేవాడే గురువు. మనలను ప్రేమించేవాడు, మనకు జ్ఞానం కలగాలి అని మనకోసం తపించేవాడు, మనకోసం జీవించేవాడు గురువు. మన హృదయంలో ఉన్నవస్తువు గురించి బోధించి, దాని ప్రాముఖ్యత గురించి చెప్పి, ప్రాముఖ్యత గురించి చెప్పటమే కాకుండా ఆ వస్తువు యొక్క సమీపంలోనికి తీసుకొనివెళ్ళి, సమీపంలోనికి తీసుకొని వెళ్ళటమే కాకుండా ఆ వస్తువును మనచేత పొందింపచేసి దానికి సంబంధించిన సుఖాన్ని, శాంతిని మనకు అందేటట్లు

చేసేవాడు గురువు.

మనం శరీరానికి ప్రాముఖ్యత ఇస్తున్నాము గాని మనస్సుకు ప్రాముఖ్యత ఇవ్వటం లేదు. దేనిచేత శరీరం నడపబడుతోందో, ఇంద్రియాలను గోళాలుగా ఉపయోగించుకొని నీలోపల ఉండి ఏ మనస్సు అయితే పని చేస్తోందో ఆ మనస్సును బాగు చేసుకోవటానికి మనం ప్రయత్నం చేయటం లేదు. మనస్సుకు నాశనం ఉంటుందా అని అడిగితే నీకు ఆత్మజ్ఞానము కలిగితే మనస్సు నశిస్తుంది అని ఆచార్యులవారు చెప్పారు జ్ఞానం కలగాలి అంటే మీరు అనుకొన్నంత కష్టంకాదు. రూపంతోటి, నామంతోటి తాదాప్యం విడిచిపెడితే, కర్తృత్వ బుద్ధిలోనుండి విడిపోతే నీకు జ్ఞానం కలుగుతుంది. జీవితంలో సుఖం, దుఃఖం వస్తూ ఉంటాయి. ఏదివస్తే ఆ ప్రవాహంలో కొట్టుకొని పోకూడదు. సుఖం వచ్చినపుడు ఎవడైతే పొంగిపోతున్నాడో, దుఃఖం వచ్చినపుడు ఎవడైతే కృంగిపోతున్నాడో వాడిలో నుండి వేరుపడితే నీకు కష్టం వచ్చినపుడు అది కష్టంలాగ అనిపించదు, సుఖం వచ్చినపుడు అది సుఖంలాగ అనిపించదు. కర్తృత్వం నుండి ఎప్పుడైతే విడిపోయారో జీవితంలో వచ్చే హెచ్చుతగ్గులు మిమ్మల్ని ముట్టుకోవు. ప్రాక్టీసు చేస్తే మీకే తెలుస్తుంది.

నీరు దానంతట అది పల్లం వైపుకు ప్రయాణిస్తుంది. అదేవిధంగా నీ మనస్సుకు ఉన్న కుయుక్తులు, కుతంత్రాలనుండి నీ మనస్సును విడుదలచేస్తే నీ మనస్సు దానంతట అదే సహజముగా హృదయం వైపుకు ప్రయాణించి హృదయంలో కరిగి పోతుంది. సృష్టి రహస్యం అంతా హృదయంలో ఉంది. హృదయం లో నుండి మనస్సు వస్తోంది. మనస్సును బట్టి దేహం వస్తోంది. దేహాన్ని బట్టి లోకం వస్తోంది. దేహం ఉన్నవాడికి లోకంగాని దేహం లేనివాడికి లోకం ఏమిటి ?నీశరీరాన్ని మాత్రం నీ తల్లితండ్రులు ఇస్తారు. గుణాలను తల్లితండ్రులు ఇవ్వరు. గుణాలను, సంస్కారములను, అలవాట్లను నీవు పూర్వజన్మ నుండి తెచ్చుకొంటావు. భయాన్ని విడిచిపెట్టు, రాగాన్ని విడిచిపెట్టు, కోపాన్ని విడిచిపెట్టు అని గీతలో చెప్పాడు. ఎవడు ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా, ఏమతంలో ఉన్నా, ఏ దేవుడిని ఉపాసన చేసినప్పటికి భయం, రాగము, ద్వేషము ఈ రుగ్మతలనుండి బయటకు వస్తేగాని మోక్షస్థితిని పొందలేడు. రాగ ద్వేషములు కామ క్రోధములు, భయాలు, ఇవి అన్నీ పునర్జన్మకు కారణం అవుతున్నాయి. ఇవి అన్నీ బయటకు వస్తేగాని మోక్షస్థితి కలుగదు. ఈ ఆవరణలో దుమ్ము ఉంది అనుకోండి చీపిరితో ఆ దుమ్మును తుడిచేస్తే శుభ్రం చేయగలము ఆలాగే నీ మనస్సులో ఉన్న రుగ్మతలను తొలగించినపుడు మాత్రమే నీకు అమృతస్థితి కలుగుతుంది. మనస్సులో ఉన్న దుమ్మును అంతా బయటకు తీసుకొని రావటానికే ఉపాసన. భగవంతుడిని భక్తితో ప్రేమించండి. మీకు ఏది మంచిదో తెలియకపోయినా మీరు ప్రేమించే భగవంతునికి తెలుసు. నీ మనస్సును పవిత్రం చేయటానికి, మనస్సును క్రమశిక్షణలో ఉంచటానికి పూజ, జపం, ధ్యానం ఉపయోగపడతాయి. ఇవి అన్నీ రెండవ పక్షం. నీవు పరమ పవిత్రుడవు అవ్వటానికి పూజ, జపం, ధ్యానం వీటి అన్నింటికంటే గురువు అనుగ్రహం అత్యంత ప్రధానమైనది. భగవంతుని అనుగ్రహం లేకుండా భగవంతుని పొందలేవు. భగవంతునికి ఇష్టమైన పనులు, భగవంతుని ప్రీతికోసం ఏ సాధకుడు అయితే చేస్తున్నాడో వాడు భగవంతుని అనుగ్రహానికి పాత్రుడవుతాడు. దేవుని అనుగ్రహం ఎప్పుడైతే కలిగిందో అప్పుడు దేవుడే నీకు నేనుగా వ్యక్తమవుతాడు. అందువలన భగవంతునికి ఇష్టమైన పనులు ఆయన చెప్పినట్లుగా మనం చేయాలి. బాహ్యంగా మనం కొన్ని మంచి పనులు చేస్తాము. చాలా గౌరవం సంపాదించుకొన్నాము అనుకొంటాము. మన అహంకారమును ఉబ్బించు కొంటాము. కానీ మూలంలో మనం నాశనం అయిపోతున్నాము అన్న సంగతి మనకు తెలియటంలేదు. వాపు వేరు, బలం వేరు. వాపును చూసి బలం అనుకోవద్దు. మీ

అజ్ఞానమును, అహంకారమును, సంకుచితమనస్సును చూసి పొంగిపోకండి. అది జ్ఞానం కాదు. ఒక్కసారి మిమ్మల్ని మీరు చూసుకోండి. మీ మనస్సును అంతర్ముఖం చేసి చూసుకోండి. మీలో ఎన్ని సంకుచిత భావాలు ఉన్నాయో మీకే తెలుస్తుంది. ఈ లోకం అంతా రాగ, ద్వేషములతో నిండి ఉంది. ఈ రాగ, ద్వేషములనుండి ఎవడైతే విడుదల పొందాడో వాడి మనస్సు మాత్రమే ఏకాగ్రం అవుతుంది, పవిత్రం అవుతుంది. వాడి మనస్సు మాత్రమే మోక్షం పొందటానికి అర్హత సంపాదిస్తుంది. మనస్సుతో విరోధం పెట్టుకోవద్దు. మనస్సును స్వాధీనం చేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయండి. మనస్సు పవిత్రం అవ్వటానికి మన ఇంద్రియాలు మనకు సహకరించాలి. కోరికలకు ముగింపు లేదు. నీకు ఏదైనా కోరిక వస్తే దానిని సాటిస్ఫై చేయకు. దానిని కంట్రోలు చేయి. కోరికను సాటిస్ఫై చేయటం కంటే దానిని కంట్రోలు చేయటం వలన నీకు ఎక్కువ శాంతి, ఆనందం వస్తాయి.

నీకు జ్ఞానం రాకుండా ఎవరో ఇతరులు అడ్డు రావటం లేదు. నీస్నేహాలే అడ్డువస్తున్నాయి. మనం వివేకంగా జీవించటానికి పనికివచ్చే పుస్తకాలు చదవాలి. ఈ లోకానికి, పరలోకానికి పనికివచ్చే స్నేహాలు అంటే జ్ఞాన సముపార్జనకు ఎవరైతే సహాయపడతారో వారితో సహవాసం చెయ్యాలి. నీ హృదయంలో సత్య వస్తువు ఉంది. దానితో సహవాసం చెయ్యి. దానితో సహవాసం కుదరకపోతే బాహ్యంగా ఉన్న సత్పురుషులతో సహవాసం చెయ్యి. మనలో ఉన్న వాసనలు నశిస్తేనేగాని ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. ఆత్మజ్ఞానం కలిగితేగాని వాసనలు నశించవు. ఇది ముందా, అది ముందా అనే వాదన వేసుకోవద్దు. రోగంవచ్చినపుడు దాని నివారణకు ఒకప్రక్క మందు వాడాలి, రెండోప్రక్క దానికి సంబంధించిన పత్యంచేయాలి. అలాగే ఒకప్రక్క ఆత్మజ్ఞానము సంపాదించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. రెండవ ప్రక్క వాసనాబలమును తగ్గించుకొంటూ ఉండాలి.

ప్రాథమిక అవసరాలు ఉన్నంత మాత్రంచేత నీకు శాంతి కలుగదు. నీ శాంతికి ఇంట్లో వ్యక్తులు గాని, బాహ్యమైన పరిస్థితులు గాని కారణంకాదు. నా అశాంతికి అహంభావనే కారణం. అందు వలన అహంభావన పల్చబడేటట్లు చూసుకోవాలి. నీ అజ్ఞానం, నీ అహంభావన అంటే నీకు చాలా ఇష్టం కాని దానిని తొలగించుకోమని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు అందువలన దానిని తొలగించుకోవాలి. మీకు దేవుడు కావాలంటే దేవుడు ఏ అహంభావనను తొలగించుకోమని చెపుతున్నాడో మీకు ఇష్టం ఉన్నా, లేకపోయినా దానిని తొలగించుకొంటే మీకు దేవుడు తెలుస్తాడు. అజ్ఞానమును తొలగించుకోవటం ఎవరికి ఇష్టం లేదు ఎందుచేతనంటే దానివలన వచ్చే కష్టాలు, నష్టాలు మనకు తెలియటంలేదు. భగవంతుడు అజ్ఞానమును తొలగించుకోమని చెబుతున్నాడు కాబట్టి నీవు ఏమీసందేహించకుండా దానిని తొలగించుకొనే ప్రయత్నం చెయ్యి. మోక్షం వచ్చి నిన్ను వరిస్తుంది.

మనకు మొదట నేను అనే తలంపు వస్తోంది అది ప్రధానతలంపు. దానికి ఇతర తలంపులు వస్తున్నాయి. భయం, కోపం, ఇష్టం ఇవిఅన్నీ నేను అనే మొదటితలంపుకు వస్తున్నాయి. మనలో ఏదైతే నేనుగా వ్యక్తమవుతోందో ఆనేను ఎవరు? అని ప్రశ్నించుకోవాలి. మనస్సును నిగ్రహించుకోవటానికి నేను ఎవడను? అనే ప్రశ్న నీకు సహకరిస్తుంది. మనస్సు భగవంతుని వైపుకు ప్రయాణం చేయటానికి నేను ఎవడను? అనే ప్రశ్న ఉపయోగపడుతుంది. నేను ఎవడను? అనే ప్రశ్న ఎక్కడైతే ఆనందం ఉందో, శాంతి ఉందో అక్కడకు నిన్ను తీసుకొని పోతుంది. ఒక చెట్టును నరకటానికి గొడ్డలి ఏవిధంగా ఉపయోగపడుతుందో అజ్ఞానం అనే మహావృక్షమును నరకటానికి నేను ఎవడను? అనే ప్రశ్న అలాగ ఉపయోగపడుతుంది. అజ్ఞానం ఉంటే జీవుడు, అజ్ఞానం పోతే నువ్వే దేవుడవు. దేవుడు ఏ సుఖాన్ని, శాంతిని, ఆనందమును అనుభవిస్తున్నాడో నీలో అజ్ఞానం నశించినపుడు ఆ సుఖము, శాంతి, ఆనందమే నీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతాయి. సినిమా తెర ఎప్పుడూ అలాగే ఉంటుంది. బొమ్మలు వస్తూ ఉంటాయి, పోతూ ఉంటాయి. అలాగే ఈ భూమి అలాగే ఉంటుంది. జీవుడు వస్తూ ఉంటాడు, పోతూ ఉంటాడు అంటే కొత్త శరీరాలు వస్తూఉంటాయి పాత శరీరాలు పోతూ ఉంటాయి. ఈ లోకంలో ఉండగానే

ఈదేహంలో ఉండగానే నీలోని జీవలక్షణాలను, ప్రకృతిలక్షణాలను కాల్చి బూడిద చేసుకొంటే నీకు ఇంక ప్రయాణములు ఉండవు.

ఈ దేహంలో ఉండగానే ఏమనస్సు అయితే నీకు నేనుగా వ్యక్తమవుతోందో దానిలో నుండి విడిపోతే అంటే మనస్సులో ఉన్న గుణాలనుండి, వికారములనుండి విడుదల పొందితే అప్పుడు జీవుడు ప్రయాణాలు చేయటం ఆగిపోతుంది. మరణానంతరం ఏ జీవుడు అయితే ప్రయాణం చేస్తున్నాడో నీవు ఆత్మనిష్టతోటి వాడిలోని జీవలక్షణాలను తొలగిస్తే వాడి ప్రయాణాలు ఆగిపోతాయి. జీవలక్షణాలు ఉండే జీవుడుప్రయాణం చేస్తాడు, జీవలక్షణాలు నశిస్తే ఆజీవుడే హృదయాకారం చెందుతాడు. అంతటా నిండి ఉంటాడు. అంతటా నిండి ఉండేది ఆత్మ. అంతటా నిండి ఉండేది బ్రహ్మం. ప్రయాణాలు చేసేవాడు జీవుడు. నీవు అంతటా నిండి ఉండాలంటే, శాంతిగా ఉండాలంటే జీవలక్షణాలనుండి విడుదల పొందాలి. మీరు ఎవరో మీకు తెలిస్తే సుజ్ఞానం. మీ స్వరూపజ్ఞానమే సుజ్ఞానం. మీరు ఎవరో మీకు తెలియకపోతే మీరు భౌతికంగా ఎంత వ్యవహారిక జ్ఞానమును సంపాదించినా అది అజ్ఞానం. భౌతికమైన సంపదలు నీదేహానికి కంఫర్టును ఇస్తాయి. ఆత్మజ్ఞానానికి భౌతిక సంపదలు ఉపయోగపడవు. ఆత్మజ్ఞానము నీకు లేకపోతే నీకు భౌతికమైన సంపదలు ఎన్ని ఉన్నప్పటికీ అవి నిప్పులో పెట్టిన కట్టెలతో సమానము. నిప్పులో పెట్టిన కట్టెలకు ఏగతి పడుతుందో ఆత్మజ్ఞానము లేని భౌతిక సంపదలకు కూడా అటువంటి గతే పడుతుంది.

భగవంతుడికి, గురువుకి మనలను అనుగ్రహించే శక్తి ఉంది. వారివలన మనకు సుఖం, శాంతి వస్తుంది. సైన్స్ వలన నీ దేహానికి కంఫర్టు వస్తుంది గాని మనస్సుకు కంట్రోలు రాదు. సైన్స్ అవసరమే గాని సైన్సుకు మానవుడిని అనుగ్రహించే శక్తిలేదు. ఈ సృష్టికి ఆధారముగా ఉన్న సత్యమును, ఆత్మను ఎవడైతే తానుగా అనుభవంలోనికి తెచ్చుకొన్నాడో వాడు మాత్రమే మానవ జాతిని అనుగ్రహించగలడు. లోకాన్ని శాంతితో తడపగలడు. సమాజం యొక్క చైతన్యస్థాయిని పెంచగలడు. జీవితంలో మనకు ఎవరైనా ఉపకారం చేస్తే, మనకు మంచి చేస్తే మనం జ్ఞాపకం పెట్టుకోవాలి. అపకారం చేస్తే మర్చిపోవాలి. కృతజ్ఞత వలన, సహనం వలన చైతన్యస్థాయిపెరుగుతుంది. దారిద్ర్యం వలన మనకు దుఃఖంవస్తుంది. కాని దారిద్ర్యం వలన వచ్చేదుఃఖం కంటే అశాంతి వలన వచ్చే దుఃఖంను మీరు భరించలేరు. అందువలన శాంతిని పొందటానికి ప్రయత్నం చేయండి.

కామేశ్వరీ ఆయుర్వేద సంస్థానము
ఆయుర్వేదాచార్య
ఆకొండి సత్యనారాయణ శాస్త్రి
ఐ. పోలవరం. **533 220**

శ్రీ సచ్చితానంద స్వరూపులు శ్రీశ్రీశ్రీ నాన్నగార్కి ఆకొండి సత్యనారాయణ శాస్త్రి వ్రాసుకొను లేఖాంశములు. చాలా అదృష్టవంతుడను " రమణ భాస్కర " మమ్మల్ని ఆశీర్వదించింది. ఎంతో ఆనందమయినది. ఇది నిజమా? కలా? అనిపించింది. ఎందుచేతనంటే మేము ప్రతి రోజు సాయం సంధ్యలో సహస్ర నామాలు చదువుకొని ఒక అద్వైతాన్ని ఆకళింప చేసుకొందుకు ఒక రచన చదువుకొంటూ ఉంటాము. మొన్నటి దాకా శంకరాద్వైతాన్ని, తరువాత రామకృష్ణ బోధామృతాన్ని చదువుకొని అస్వాదించుకొంటూ తరువాత రమణభాస్కరమును ప్రకాశింప చేసుకోవాలని అనుకొన్నాము. తడవుగా అది మా సన్నిధానంలోకి వచ్చేసింది. మా సత్సంగం అంతా ఎంతో ఆశ్చర్యానందాన్ని అందుకొంది. అంతటా తానై జ్ఞానామృత వృష్టిని కురిపించుచున్న శ్రీరమణుల అనుగ్రహం మా అంతరంగాన్ని అర్థం చేసుకొందేమో ! తనకు తానై మాదగ్గరకు వచ్చి మమ్మల్ని ఆశీర్వదించింది. మా అదృష్టమునకు ఇదే పెద్ద నిదర్శనము.